

2011 m. lapkričio 16 d., trečiadienis

22. ragina JPA toliau stebėti padėtį Haiityje, Madagaskare ir Pietų Sudane ir nusiųsti stebėjimo misiją, kuri įvertintų humanitarinės pagalbos gyventojams, kenčiantiems badą Afrikos Kyšulyje, veiksmingumą; atkreipia dėmesį į tai, kad viso rekonstrukcijos proceso metu reikia artimai bendradarbiauti su naujomis Haičio valdžios institucijomis ir padėti joms kuriant naują institucinę sistemą siekiant visapusiškai funkcionuojančios demokratijos;
23. ragina JPA toliau rengti savo rinkimų stebėjimo misijas tais pačiais pagrindais, kuriais remiantis buvo surengta sėkminga misija į Burundį, siekiant, kad jos atspindėtų JPA priklausomybę abiem šalims ir užtikrinant šių rinkimų misijų nepriklausomumą ir tai, kad bus glaudžiai koordinuojami veiksmai su kitomis regioninėmis stebėjimo organizacijomis;
24. džiaugiasi, kad 2010 m. buvo surengtas dar vienas regioninis posėdis, numatytas Kotonu partnerystės susitarime ir JPA darbo tvarkos taisyklėse; mano, kad šie posėdžiai iš tiesų sudaro galimybes keistis nuomonėmis apie regioninius klausimus, įskaitant konfliktų prevenciją ir sprendimą, regionų sanglaudą ir derybas dėl EPS; palankiai vertina ypač sėkmingo posėdžio Seišeliuose organizatorius;
25. džiaugiasi, kad buvo įsteigta Darbo grupė JPA veiklos metodų klausimams ir ragina JPA biurą įgyvendinti jos rekomendacijas, kad didėtų JPA veiksmingumas ir politinis poveikis įgyvendinant Kotonu partnerystės susitarimą ir tarptautiniu lygmeniu;
26. pabrėžia, kad labai svarbūs JPA metu organizuojami vizitai vietoje, kurie papildo sesijų diskusijas; apgailestauja, kad Kinšasoje surengti vizitai buvo nepakankamai aktualūs;
27. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ES Tarybai, Komisijai, AKR Tarybai, Komisijos pirmininko pavaduotojai-Sąjungos vyriausiajai įgaliojotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, JPA biurui ir Ispanijos bei Kongo Demokratinės Respublikos vyriausybėms ir parlamentams.

Klimato kaitos konferencija Durbane

P7_TA(2011)0504

2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl klimato kaitos konferencijos Durbane (COP 17)

(2013/C 153 E/10)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų bendrąją klimato kaitos konvenciją (JTBKKK) ir į JTBKKK Kioto protokolą,
- atsižvelgdamas į 2007 m. Jungtinių Tautų klimato kaitos konferencijos Balyje rezultatus ir į Balio veiksmų planą (Sprendimas Nr. 1/COP 13),
- atsižvelgdamas į 2009 m. gruodžio 7–18 d. Kopenhagoje (Danija) vykusią 15-ąją JTBKKK šalių konferenciją (COP 15) ir į penktąją šalių konferenciją, kuri traktuojama kaip Kioto protokolo šalių susitikimas (COP/MOP 5), ir į Kopenhagos susitarimą,
- atsižvelgdamas į 2010 m. lapkričio 29 – gruodžio 10 d. Kankūne (Meksika) vykusią 16-ąją JTBKKK šalių konferenciją (angl. COP 16) ir į šeštąją šalių konferenciją, kuri traktuojama kaip Kioto protokolo šalių susitikimas (angl. COP/MOP 6), ir į Kankūno susitarimus,

2011 m. lapkričio 16 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 28 – gruodžio 9 d. Durbane (Pietų Afrika) vykiančią 17-ąją JTBBBB šalių konferenciją (angl. COP 17) ir į septintąją šalių konferenciją, kuri traktuojama kaip Kioto protokolo šalių susitikimas (angl. COP/MOP 7),
- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio mėn. ES su energetika ir klimato kaita susijusių priemonių paketą,
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/101/EB, iš dalies keičiančią Direktyvą 2003/87/EB, kad į šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų prekybos sistemą Bendrijoje būtų įtrauktos aviacijos veiklos rūšys ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl ES strategijos Kopenhagos konferencijoje klimato kaitos klausimu ⁽²⁾, 2010 m. vasario 10 d. rezoliuciją dėl Kopenhagoje vykusios konferencijos klimato kaitos klausimu (COP 15) rezultatų ⁽³⁾ ir į 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl klimato kaitos konferencijos Kankūne ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. vasario 4 d. rezoliuciją „2050 m.: ateitis prasideda šiandien – rekomendacijos dėl būsimos integruotos ES kovos su klimato kaita politikos“ ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos baltąją knygą „Prisitaikymas prie klimato kaitos. Europos veiksmų programos kūrimas“ (COM(2009) 0147) ir į savo 2010 m. gegužės 6 d. rezoliuciją šiuo klausimu ⁽⁶⁾, taip pat į Tarpvyriausybines klimato kaitos komisijos (IPCC) 2011 m. gegužės 9 d. specialiąją ataskaitą dėl atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir klimato kaitos švelninimo ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. gegužės 11 d. rezoliuciją dėl Komisijos žaliosios knygos „Europos Sąjungos miškų apsauga ir informavimas apie juos. Miškų rengimas klimato kaitai“ ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 14 d. Tarybos išvadas dėl tolesnės veiklos, susijusios su Kankūno konferencija, ir į 2011 m. gegužės 17 d. Ekonomikos ir finansų reikalų tarybos išvadas dėl klimato kaitos,
- atsižvelgdamas į dešimtojoje Jungtinių Tautų biologinės įvairovės konvencijos (CBD) šalių konferencijoje (COP 10) priimtus sprendimus, ypač į COP 10 (2010) sprendimą dėl geoinžinerijos,
- atsižvelgdamas į 2005 m. gruodžio 20 d. Tarybos, Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų, Europos Parlamento ir Komisijos bendrą pareiškimą dėl Europos Sąjungos vystymosi politikos: „Europos konsensusas“, ypač jo 22, 38, 75, 76 ir 105 punktus ⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į Jungtinės Karalystės Bendruomenių Rūmų Aplinkos audito komiteto 2011 m. birželio 29 d. paskelbtą ataskaitą „JK pagalbos užjūrio teritorijoms poveikis aplinkos apsaugai ir prisitaikant prie klimato kaitos ir ją sušvelninant“ (angl. *The impact of UK overseas aid on environmental protection and climate change adaptation and mitigation*),
- atsižvelgdamas į 2000 m. rugsėjo 8 d. JT Tūkstantmečio deklaraciją, kurioje buvo nustatyti Tūkstantmečio vystymosi tikslai (TVT), kaip tarptautinės bendrijos bendrai patvirtinti kovos su skurdu siekiai,
- atsižvelgdamas į 2009 m. birželio 25 d. Tarybos išvadas dėl aplinkos klausimų įtraukimo į vystomąjį bendradarbiavimą,

⁽¹⁾ OL L 8, 2009 1 13, p. 3.

⁽²⁾ OL C 285 E, 2010 10 21, p. 1.

⁽³⁾ OL C 341 E, 2010 12 16, p. 25.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0442.

⁽⁵⁾ OL C 67 E, 2010 3 18, p. 44.

⁽⁶⁾ OL C 81 E, 2011 3 15, p. 115.

⁽⁷⁾ <http://srren.ipcc-wg3.de/report>.

⁽⁸⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0226.

⁽⁹⁾ OL C 46, 2006 2 24, p. 1.

2011 m. lapkričio 16 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į 2009 m. gegužės 25–29 d. Nairobio konferencijos deklaraciją dėl Afrikos kovos su klimato kaita proceso,
  - atsižvelgdamas į 2011 m. rugsėjo 27 d. klausimą Tarybai dėl klimato kaitos konferencijos Durbane (COP 17) (O-000216/2011 - B7-0639/2011) ir 2011 m. rugsėjo 27 d. klausimą Komisijai dėl klimato kaitos konferencijos Durbane (COP 17) (O-000217/2011 - B7-0640/2011),
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi turima labai daug mokslinių įrodymų, kad klimato kaita vyksta ir daro poveikį, būtina imtis tarptautinių veiksmų siekiant spręsti vieną didžiausių 21-ojo amžiaus ir vėlesnio laikotarpio problemų;
  - B. kadangi ir toliau reikia siekti bendro tikslo sudaryti teisiškai privalomą tarptautinį susitarimą pagal bendros, bet diferencijuotos atsakomybės principą, pripažįstant, kad išsivysčiusios šalys turi atlikti pagrindinį vaidmenį, o besivystančios šalys tinkamai prie šio proceso prisidėti;
  - C. kadangi dabartinių pagal Kopenhagos susitarimą priimtų ir Kankūno susitarimu oficialiai patvirtintų įsipareigojimų ir pažadų nepakaks, jei norima pasiekti bendrą tikslą ir apriboti bendrą kasmetinį pasaulio vidutinės paviršiaus temperatūros kilimą iki 2 °C (2 °C tikslas);
  - D. kadangi Komisijos konkurencingos mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. plane, kuriame nustatyti ilgalaikiai tikslai, pakartotinai patvirtinamas ES tikslas iki 2050 m. 80–95 proc. sumažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, siekiant, kad pasaulinės temperatūros padidėjimas neviršytų 2 °C, ir kartu tvirtinama, kad 80 proc. šio sumažinimo iki 2050 m. turi būti įgyvendinta ES viduje;
  - E. kadangi svarbu remtis COP 16 konferencijoje Kankūne atgautu pasitikėjimu ir skaidrumu, išlaikyti politinį impulsą, kurio reikia norint pasirengti sudaryti išsamų tarptautinį susitarimą, kuriame būtų nustatyti konkretūs tikslai ir juos atitinkančios politikos priemonės;
  - F. kadangi Kankūno susitarime išsivysčiusios šalys raginamos padidinti savo išmetamųjų teršalų mažinimo tikslus, kad būtų sumažintas jų bendras išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis iki tokio lygio, kuris atitiktų Tarpvyriausybines klimato kaitos komisijos 4-oje įvertinimo ataskaitoje nustatytą maždaug 25–40 proc. sumažinimo iki 2020 m. lyginant su 1990 m. lygiu tikslą;
  - G. kadangi vien norint turėti 50 proc. tikimybę pasiekti 2 °C tikslą būtina iki 2020 m. sumažinti bendrą išsivysčiusių šalių išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį pagal aukščiausią TKKK 4-oje įvertinimo ataskaitoje numatytą ribą maždaug 24–40 proc., palyginti su 1990 m. lygiu;
  - H. kadangi reikia atsižvelgti į per pastaruosius dešimtmečius įvykusius esminius geopolitinius pasaulio pasikeitimus, kai keletas besivystančių šalių tapo pagrindinėmis ekonominėmis ir politinėmis veikėjomis ir susiformavo nauja galios ir įtakos pusiausvyra, skatinanti naujus vaidmenis ir atsakomybę;
  - I. kadangi Europos šalims tenka daryti itin svarbius pasirinkimus siekiant išsaugoti savo ateities gerovę ir saugumą ir kadangi siekiant išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo vidaus tikslo, kuris atitinka ES uždavinius klimato kaitos srityje, kartu galima siekti labiau klestinčios ekonomikos, ekologiškų darbo vietų ir inovacijų augimo;

2011 m. lapkričio 16 d., trečiadienis

- J. kadangi pagal kai kuriuos apskaičiavimus moterys sudaro 70 proc. skurdžiai gyvenančių žmonių pasaulyje, dirba du trečdalius visų dirbamų darbo valandų, tačiau turi mažiau nei 1 proc. visos nuosavybės, taigi turi ir mažiau galimybių prisitaikyti prie klimato kaitos ir šiuo požiūriu yra pažeidžiamesnės;
- K. kadangi Kankūno susitarimo 7 straipsnyje pabrėžiama, kad „lyčių lygybė ir veiksmingas moterų ir vietos tautų dalyvavimas svarbus norint veiksmingai vykdyti visų klimato kaitos sričių veiklą“;
- L. kadangi tarp žemės naudojimo, žemės naudojimo paskirties keitimo ir miškininkystės (LULUCF) atskaitomybės pagal JTBBKK konvenciją ir LULUCF atskaitomybės pagal Kioto protokolą yra didelių apimties, struktūros ir paskirties skirtumų ir tai kenkia šalių klimato kaitos švelninimo pastangoms;
- M. kadangi atsiskaityti už miškų tvarkymo veiklą, dėl kurios išmetama daugiausia teršalų LULUCF sektoriuje, pagal Kioto protokolą leidžiama savanoriškai;
- N. kadangi 2010 m. Pasaulio vystymosi ataskaitoje pateikiami skaičiavimai, kad bendros papildomos švelninimo ir prisitaikymo išlaidos skurdžiose šalyse 2030 m. per metus sudarys nuo 170 iki 275 mlrd. JAV dolerių;
- O. kadangi bet kokiame susitarime dėl klimato kaitos turėtų būti atsižvelgiama į dabartinius vystymosi procesus ir tarptautiniu (būtent į TVT ir Paryžiaus deklaraciją dėl pagalbos veiksmingumo), ir nacionaliniu lygmeniu (nacionalinės prisitaikymo veiksmų programos);
- P. kadangi ES pagalba turėtų padėti besivystančioms šalims laipsniškai atsisakyti vystymosi modelio, kai išmetama daug anglies dioksido, ir sukurti mažai anglies dioksido išmetančią infrastruktūrą, kadangi teikiant ES pagalbą taip pat turėtų būti remiamas vietos ekonomikos vystymasis, ekologiškos darbo vietos ir skurdo mažinimas ir ši pagalba neturi būti siejama su ES įmonių dalyvavimu ar naudojama joms subsidijuoti;
- Q. kadangi dabartinis Pasaulio banko skolinimo mastas siekiant remti energijos, gaunamos naudojant iškastinį kurą, gamybą, turi derėti su tikslu mažinti išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kieki,
- R. kadangi parlamentariai, ypač besivystančių šalių, gali ir turėtų atlikti pagrindinį vaidmenį vykdam šią darbotvarkę, t. y. užtikrinant vyriausybės atskaitomybę ir veiksmingumą, taip pat perteikiant svarbiausias žinias rinkėjams, ir kadangi šie du aspektai svarbūs norint užtikrinti šalies atsparumą klimato kaitai;
- S. kadangi esami finansiniai mechanizmai sudėtingi ir fragmentiški; kadangi išsipareigojimo skirti 0,7 proc. BNP oficialiai paramai vystymuisi, kad būtų pasiekti TVT, dar neįvykdė dauguma valstybių donorų; kadangi Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos (JTBBKK) finansiniai mechanizmai priklauso nuo to, ar donorės juos papildys savanoriškais įnašais;
- T. kadangi geresnis miškų valdymas yra būtina sąlyga norint ilgam sumažinti miškų naikinimą; kadangi vykstant deryboms klimato klausimais reikia atsižvelgti į ankstesnę miškų naikinimo ir nykimo problemų sprendimo patirtį, pvz., į ES miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos mediena veiksmų planą, kuriuo siekiama sumažinti neteisėtą miškų kirtimą sprendžiant miškų valdymo klausimus;

2011 m. lapkričio 16 d., trečiadienis

- U. kadangi, siekiant užtikrinti atskaitingą ir skaidrią finansavimo sistemą, turėtų būti sukurta bendra visų prisitaikymo finansavimo priemonių stebėsenos sistema;

Pagrindiniai tikslai

1. ragina konferencijos šalis užtikrinti, kad remiantis Kioto protokole numatyta tarptautine taisyklėmis pagrįsta sistema būtų sudarytas visapusiškas tarptautinis nešališkas, plataus užmojo ir teisiškai privalomas susitarimas dėl veiklos laikotarpiu po 2012 m., siekiant užtikrinti, kad temperatūra pasaulyje nepakiltų daugiau negu 2 °C, ir kad šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimas kuo greičiau pasiektų didžiausią ribą;
2. ragina viso pasaulio valstybių ir vyriausybių vadovus per derybas imtis iš tiesų tvirto politinio vadovavimo ir parodyti valią, taip pat teikti šiam klausimui didžiausią pirmenybę;
3. ragina ES viešai ir vienareikšmiškai patvirtinti, kad ji tvirtai įsipareigojusi vadovautis Kioto protokolo nuostatomis ir imtis visų reikiamų veiksmų siekiant išvengti bet kokių pertrūkių tarp Kioto protokole numatytų įsipareigojimų laikotarpių; taigi ragina ES iki Durbano konferencijos atvirai paskelbti apie savo pasirengimą tęsti antrąjį pagal Kioto protokolą priimtų įsipareigojimų laikotarpį ir numatyti tolesnius konkrečius veiksmus milijardų tonų dydžio spragai, t. y. skirtumui tarp dabartinių ketinimų ir veiksmų, kurių reikėtų norint išlaikyti pasaulinio atšilimo lygį mažesnę kaip 2 °C, įveikti; ragina ES užtikrinti, kad Durbane atotrūkis būtų nustatytas ir apskaičiuota jo apimtis, ir primygtinai reikalauti priimti priemones, kuriomis būtų siekiama panaikinti šį atotrūkį;
4. vis dėlto, pripažįsta, jog norint, kad būtų sudarytas tarptautinis nešališkas, plataus užmojo ir teisiškai privalomas susitarimas dėl veiksmų po 2012 m., kuriuo remiantis būtų pasiektas 2 °C tikslas, būtina nemenka pažanga laikantis konvencijoje numatytų įsipareigojimų; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad svarbu sudaryti mažesnes nei pasaulinio lygio sąjungas su pažangiausiomis valstybėmis siekiant suteikti tolesnį impulsą derybų procesui; ragina per klimato kaitos konferenciją susitarti dėl konkrečios įgaliojimų trukmės, kad pagal konvenciją sudarytas teisiškai įpareigojantis susitarimas būtų įgyvendintas kuo greičiau, vėliausiai iki 2015 m.; atsižvelgdamas į tai primena, kad norint iki 2020 m. išmetamų teršalų kiekį sumažinti 15–30 proc. reikia, jog iki 2020 m. pramoninės šalys sumažintų savo išmetamų teršalų kiekį 25–40 proc. palyginti su 1990 m. kiekiu, tuo tarpu visos besivystančios šalys turėtų gerokai sumažinti šiuo metu numatomą išmetamų teršalų kiekio augimą;
5. ragina visus tarptautinius partnerius panaikinti milijardų tonų dydžio skirtumą tarp mokslinių tyrimų rezultatų ir konferencijos šalių priimtų dabartinių įsipareigojimų ir pasiūlyti ambicingesnius už Kopenhagos susitarime numatytus taršos mažinimo įsipareigojimus ir veiksmus, remiantis bendros, bet diferencijuotos atsakomybės principu, ir spręsti tarptautinio oro ir jūrų transporto išmetamų teršalų kiekio bei hidrofluorangliavandenilių (HFC) klausimą, kad būtų nuosekliai siekiama 2 °C tikslo; atkreipia dėmesį į tai, kad išsamus konferencijos šalių informavimas apie tai, kokių rezultatų bus pasiekta, jei bus laikomasi dabartinių įsipareigojimų, ir ką reikėtų daryti toliau, yra svarbus žingsnis siekiant gerinti šalių informuotumą ir užtikrinti, kad būtų priimti didesni įsipareigojimai;
6. pabrėžia, kad svarbu Durbano konferencijoje siekti toliau įgyvendinti Kankūno susitarimus, nustatyti datą, kai išmetamųjų teršalų kiekis pasaulyje turi nustoti augti, ir išmetamųjų teršalų kiekio pasaulyje mažinimo tikslą iki 2050 m., numatyti aiškų veiksmų iki 2050 m. planą, įtraukiant tarpinius išmetamųjų teršalų kiekio pasaulyje mažinimo tikslus, taip pat susitarti, kokias politikos priemones reikėtų naudoti norint užtikrinti, kad nustatyti tikslai būtų įgyvendinti, ir iš esmės spręsti išsivysčiusių ir besivystančių šalių būsimų įsipareigojimų pobūdžio klausimą; pakartoja, kad, remiantis Tarpvvyriausybės klimato kaitos komisijos pateiktais moksliniais įrodymais, norint įgyvendinti 2 °C tikslą, vėliausiai iki 2015 m. turi būti pasiektas didžiausias išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis, iki 2050 m. jis turi būti sumažintas mažiausiai 50 proc. palyginti su 1990 m. ir nuo tada toliau mažėti;

2011 m. lapkričio 16 d., trečiadienis

7. ragina Durbano konferencijoje atsižvelgiant į numatytus didžiausio taršos augimo metus ir į 2050 m. taršos mažinimo tikslą bei į 2 °C tikslą apibrėžti išpareigojimų mažinti taršą tinkamumo įvertinimo procesą;

8. palankiai vertina konkurencingos mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. planą, kuriame nustatyti ilgalaikiai tikslai, pakartotinai patvirtinant ES tikslą iki 2050 m. 80–95 proc. sumažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, siekiant, kad pasaulinės temperatūros padidėjimas neviršytų 2 °C; atkreipia dėmesį į išvadą, kad iki 2050 m. ES išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį reikia sumažinti 80 proc. ir kad linijinis sumažinimas yra ekonomiškai tikslingas;

9. primena, kad susikaupiantis išmetamų dujų kiekis turi lemiamą reikšmę klimato sistemai; pažymi, kad net įgyvendindama Komisijos gairėse nustatytus 2050 m. tikslus ES vis dar būtų atsakinga už išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, už viso atitinkančio 2 °C tikslą numatyto išmetamo anglies dioksido maždaug dvigubą vienam Sąjungos gyventojui tenkančią išmetamų dujų dalį ir kad delsiant sumažinti išmetamų dujų kiekį labai didėja susikaupianti išmetamų dujų dalis;

10. teigiamai vertina naujausius Komisijos komunikatus ir jos atliktas analizes dėl to, kaip galima pasiekti 30 proc. tikslą; pritaria juose išdėstyta nuomonei, kad nepaisant tarptautinių derybų rezultatų pačiai ES naudinga siekti didesnio nei 20 proc. klimato apsaugos tikslo, kadangi tuo pat metu būtų skatinama kurti ekologiškas darbo vietas, didėtų augimas ir saugumas;

11. remdamasis realistiškais lūkesčiais dėl galimų COP 17 rezultatų, ragina ES ir valstybes nares sudaryti kiek galima daugiau dalinių susitarimų, pavyzdžiui, mokslinių tyrimų, technologijų perdavimo ir LULUCF srityse, siekiant tęsti bendrą derybų pažangą ir taip užtikrinti tvirtą pagrindą tolimesnei klimato kaitos politikai ir deryboms;

12. ragina ES ir valstybes nares plėtoti vadinamąjį klimato teisingumo principą; dar kartą pabrėžia, kad, jei ES nekovos su klimato kaita, rasis didžiausia neteisybė, nes ypač kentės skurdžiai gyvenantys žmonės neturtingose šalyse;

13. primena, kad skurdžios šalys labiausiai neapsaugotos nuo klimato kaitos poveikio ir turi mažiausiai pajėgumų prisitaikyti;

14. nurodo, kad reagavimas į klimato kaitą daro poveikį lyčių lygybei visais lygiais, taigi siekiant rasti visiems naudingų sprendimų ir užkirsti kelią nelygybės didėjimui, į klimato politiką turėtų būti įtrauktas lyčių aspektas, laikantis bendrų susitarimų dėl lyčių aspekto integravimo ir Konvencijos dėl diskriminacijos panaikinimo moterims;

ES strategija

15. pabrėžia, kad rengdamosi susitikimui Durbane visos ES institucijos turėtų imtis platesnės ir veiksmingesnės ES diplomatijos klimato politikos srityje veiksmų (ypač atsižvelgiant į ES ir Afrikos santykius), stengiantis kurti aiškesnę ES klimato politiką ir taip tarptautinėms deryboms dėl klimato suteikti naujų paskatų, o partnerius visame pasaulyje paskatinti taip pat nusistatyti privalomus taršos mažinimo tikslus ir tinkamas klimato kaitos švelninimo ir prisitaikymo prie jos priemones, ypač atsižvelgiant į ES pasiūlymą dėl visiško dekarbonizavimo iki 2050 m.;

2011 m. lapkričio 16 d., trečiadienis

16. ragina Europos Sąjungą imtis iniciatyvos ir stengtis vykdyti ambicingą ES klimato politiką ir taip mažinti klimato kaitą siekiant parodyti tokios politikos privalumus ir paskatinti kitas šalis imtis tokių pačių veiksmų;
17. atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad svarbu, jog Europos Sąjunga, kaip pagrindinė veikėja, laikytusi vienodos pozicijos siekdama plataus užmojo tarptautinio susitarimo ir siektų ambicingų COP 17 derybų rezultatų bei būtų vieninga šiuo klausimu;
18. pabrėžia, kad Europos Sąjungos kaip viršvalstybinio subjekto pozicija yra unikali ir ji, siekdama užtikrinti, kad jos darbo metodai būtų veiksmingesni, perėjo nuo vienbalsio sprendimų priėmimo prie kvalifikuotos balsų daugumos principo, kuris ateityje gali būti taikomas taip pat JT BKKK;
19. pabrėžia, kad siekiant suteikti naujų paskatų ateities deryboms ir daryti jose įtaką, reikėtų stengtis atkreipti daugiau dėmesio į tai, kad kova su klimato kaita taip pat gali suteikti ekonominių galimybių ir skatinti tausiai išteklius naudojančios visuomenės vystymąsi;
20. mano, kad labai svarbu stiprinti pajėgumus (ne tik technologijų perdavimo srityje, bet ir bendrus pajėgumus), taigi siekiant šio tikslo reikia parengti bendrą metodą ir sukurti gerai organizuotą institucinę struktūrą, kad būtų skatinama sąveika ir koordinavimas;
21. pabrėžia, kad svarbu sistemingai įtraukti įvairioms sritims svarbų lyčių lygybės klausimą į klimato fondo valdymo struktūros ir veikimo gaires;
22. nurodo, kad itin svarbu išlaikyti lyčių pusiausvyrą priimant sprendimus dėl visų finansavimo pakopų ir aspektų; ragina ES siekti, kad visose atitinkamose įstaigose dirbtų bent 40 proc. moterų;
23. atkreipia dėmesį į tai, kad jei ES vengs pereiti prie antrojo įsipareigojimų laikotarpio pagal Kioto protokolą, besivystančioms šalims tai bus labai blogas pavyzdys;

Durbano konferencijoje remtis Kankūno susitarimais

24. teigiamai vertina tai, kad 2010 m. per COP 16 pavyko pasiekti Kankūno susitarimus, buvo pripažinta, kad reikia skubiai spręsti pasaulinę klimato kaitos problemą, nustatyti tikslai ir numatyti problemos sprendimo būdai ir taip sugrąžintas pasitikėjimas JT BKKK procesu kaip priemone siekiant rasti visuotinį klimato kaitos problemos sprendimą; prašo visų dalyvių išlaikyti teigiamą derybų atmosferą Kanūne ir tikisi, kad per Durbano konferenciją bus padaryta tolesnė pažanga siekiant tęsti ir stiprinti taisyklėmis pagrįstą daugiašalį klimato režimą;
25. ypač primena, kad Kankūno susitarimuose oficialiai pripažintas 2 °C tikslas (įskaitant pripažinimą, jog atliekant pirmąją peržiūrą reikia apsvarstyti galimybę padidinti ilgalaikį visuotinį tikslą remiantis geriausiomis turimomis mokslinėmis žiniomis apie pasaulio vidutinės temperatūros kilimą 1,5 °C) ir nustatyta datos, kai išmetamųjų teršalų kiekis pasaulyje turi nustoti augti, nustatymo procesas, išmetamųjų teršalų kiekio pasaulyje mažinimo tikslas iki 2050 m. ir politinės nustatytų tikslų įgyvendinimo užtikrinimo priemonės;
26. ragina konferencijos šalis pasinaudoti Durbano konferencija kaip proga pradėti naudoti reikiamas sutartas priemones, pvz., Ekologinį klimato fondą ir Derinimo komitetą, daugiau dėmesio skirti technologijų mechanizmo kūrimui (įskaitant Klimato technologijų centrą ir tinklą) ir tarptautinės paramos siekiančių besivystančių šalių klimato kaitos švelninimo priemonių registru, spręsti likusius esminius klausimus ir toliau svarstyti būsimo veiksmų po 2012 m. programos teisinės formos klausimą, įskaitant jos įgyvendinimo tvarkaraštį;

2011 m. lapkričio 16 d., trečiadienis

27. pabrėžia, kad per Durbano konferenciją reikia toliau plėtoti skaidrumo nuostatas, susijusias su išipareigojimais ir veiksmais, ir susitarti dėl aiškios darbo programos šiuo klausimu, įskaitant vertinimo, ataskaitų teikimo bei tikrinimo sistemas;

28. pažymi, kad vis dar pasitaiko spragų taikant sektorinius ir rinka nepagrįstus metodus, ir pabrėžia, jog ypač būtina spręsti hidrofluoroangliavandenilių (HFC) gamybos ir vartojimo klausimą pagal Monrealio protokolą; pažymi, kad reikia susitarti dėl visapusiško tarptautinio požiūrio į išmetamuosius antropogeninius teršalus (ne CO₂), ypač todėl, jog šių teršalų išmetimų mažinimo sąnaudos yra mažesnės nei numatytos anglies dioksido išmetimų mažinimo sąnaudos net turint mintyje dabartinę anglies dioksido kainą; ragina reformuoti projektais grindžiamas priemones, pvz., švarios plėtros mechanizmą (CDM) ir bendro įgyvendinimo (Bl) priemonę, tuo pat metu vengiant priklausomybės nuo infrastruktūros, susijusios su dideliu išmetamo anglies dvideginio kiekiu, kuri gali atsirasti netinkamai naudojant lanksčias priemones ir dėl kurios gali būti patiriamos didesnės bendros išlaidos, susijusios su dekarbonizavimo tikslo siekimu, nustatant griežtus projektų kokybės standartus, kuriais remiantis būtų užtikrinta žmogaus teisių apsauga ir patikimu bei patikrinamu būdu realiai būtų dar labiau sumažinta tarša, taip prisidedant ir prie tvarios besivystančių šalių plėtros; be to, pritaria Komisijos nuomonei, kad turėtų būti susitarta dėl sektorių priemonių, kurios laikotarpiu po 2012 m. būtų taikomos ekonomiškai pažangesnėse besivystančiose šalyse, tuo tarpu mažiausiai išsivysčiusios šalys ir toliau galėtų naudotis aukštos kokybės švarios plėtros mechanizmu (CDM); ragina sukurti bet kokius naujus tarptautinius kompensacinius sektorinius kreditavimo mechanizmus, skirtus užtikrinti aplinkosauginį naudingumą ir pasiekti, kad klimato kaitos mažinimo nauda viršytų įprastinį verslo nuokrypį 15–30 proc.;

29. ragina užtikrinti, kad I priede nustatytų išmetamųjų teršalų mažinimo tikslų aplinkosauginis veiksmingumas būtų pagrindinis principas, kuriuo būtų vadovaujama apibrėžiant ES poziciją dėl tarptautinių miškotvarkos apskaitos taisyklių, lanksčių priemonių ir atsižvelgimo į visus didesnius pagal pirmąjį Kioto protokolą nustatytų išipareigojimų vykdymo laikotarpio laimėjimus siekiant tikslų laikotarpiu po 2012 m.;

30. pripažįsta, kad svarbu aktyviai prisitaikyti prie neišvengiamų klimato kaitos padarinių, ypač tuose pasaulio regionuose, kurie labiausiai kenčia nuo klimato kaitos, ir apsaugoti labiausiai pažeidžiamas visuomenės grupes; taigi ragina Durbane priimti susitarimą ir prisimti tvirtus politinius bei finansinius išipareigojimus padėti tokioms besivystančioms šalims didinti savo pajėgumus;

Finansavimas

31. primena, kad išsivysčiusios šalys išipareigojo iš viešųjų ir privačių šaltinių skirti naujų ir papildomų išteklių, kurie 2010–2012 m. laikotarpiu sudarytų bent 30 mlrd., o iki 2020 m. – 100 mlrd. JAV dolerių per metus, ir ypač daug dėmesio skirti pažeidžiamoms ir mažiausiai išsivysčiusioms šalims; ragina Komisiją ir valstybes nares laikytis savo išipareigojimų ir užtikrinti, kad prisitaikymui ir švelninimui skiriami ištekliai papildytų lėšas, skiriamas pagal numatytą tikslą 0,7 proc. BNP skirti oficialiai paramai vystymuisi, ir nurodyti, kiek išipareigojimų bus finansuojama iš viešųjų lėšų; be to, pabrėžia, kad norint įgyvendinti šį tikslą reikia panaudoti ir vidaus, ir tarptautines lėšas iš visų įmanomų šaltinių ir numatyti, kaip reikėtų įgyvendinti papildomas išmetamųjų teršalų mažinimo priemones 2013–2020 m. laikotarpiu; taip pat ragina konferencijos šalis nustatyti kovos su klimato kaita veiksmų finansavimo sistemą pereinamajam 2013–2020 m. laikotarpiui; taip pat pabrėžia, kad toks finansavimas turi būti skiriamas remiantis teisingomis, skaidriomis ir nediskriminacinio pobūdžio taisyklėmis, kartu veiksmingai didinant pajėgumus, mažinant tarifines ir netarifines kliūtis su aplinkosauga susijusioms prekėms, paslaugoms ir investicijoms, teikiant konkrečią paramą mažą kiekį teršalų išmetančioms infrastruktūroms ir taikant gerai apibrėžtas iš anksto žinomas taisykles;

32. pabrėžia, kad reikia naudoti įvairius šaltinius, ir ragina konferencijos šalis išnagrinėti tolesnio ilgalaikio finansavimo, kuris užtikrins naujus, papildomus, tinkamus ir numatomus finansinius srautus, galimybes;

2011 m. lapkričio 16 d., trečiadienis

33. ragina ES ir jos valstybes nares užtikrinti, kad būtų rengiami išsamūs ir skaidrūs pranešimai apie laiku teikiamą skubų finansavimą siekiant paremti klimato kaitos švelninimo ir prisitaikymo prie jos veiksmų vykdymą besivystančiose šalyse, ir pabrėžia, kad reikia išvengti finansavimo spragų po 2012 m. (kai baigiasi skubaus finansavimo laikotarpis) ir siekti parengti planą, pagal kurį turėtų būti palaipsniui didinamas finansavimas kovai su klimato kaita 2013–2020 m. laikotarpiu;
34. pabrėžia, kad svarbu, jog būtų teikiami gauti patikimi statistiniai duomenys apie išmetamuosius teršalus, taip pat palyginami duomenys ir reguliarios vertinimo ataskaitos;
35. ragina Durbaną konferenciją imtis konkrečių veiksmų siekiant įgyvendinti Kankūno susitarimus dėl ilgalaikio finansavimo, įskaitant susitarimus dėl finansavimo šaltinių ir palaipsnio finansavimo didinimo nuo 2013 m. naudojant skubų finansavimą; atsižvelgdamas į tai ragina, kad tarptautiniu lygmeniu būtų naudojami novatoriški finansavimo šaltiniai ir nustatytas finansinių sandorių mokestis, o gautos pajamos visų pirma būtų naudojamos kovos su klimato kaita veiksams remti besivystančiose šalyse, laikantis JTBKKK nustatytų tikslų;
36. ragina konferencijos šalis per Durbaną konferenciją pradėti visapusiškai naudoti Ekologinį klimato fondą ir jį vystyti taip, kad naujojo fondo lėšomis galima būtų remti radikalius pasikeitimus besivystančiose šalyse, kurie vyksta siekiant, kad vystymasis būtų paremtas mažo anglies dioksido kiekio technologijomis ir atsparus klimato kaitai;
37. ragina šalių konferenciją tiksliai apibrėžti principą „naujas ir papildomas“;
38. pabrėžia kovos su klimato kaita finansavimo nuspėjamumo ir tęstinumo svarbą; ragina laikytis visiško skaidrumo principo ir taikyti tinkamas priemones, kad būtų užtikrintas lėšų, skirtų kovai su klimato kaita, proporcingas didinimas 2013–2020 m. laikotarpiu; todėl ragina liautis taikius dvigubą apskaitą;
39. ragina Komisiją kuo greičiau nustatyti procedūras ir priemones, kuriomis būtų skatinama ir sudaromos sąlygos privačiam sektoriui prisidėti prie besivystančių šalių finansavimo;
40. ragina Komisiją užtikrinti, kad susitarimai dėl tarptautinių nuosavybės teisių, sudaryti su Pasaulio prekybos organizacija (PPO), kurie yra pagrindinė priemonė skatinant privataus sektoriaus dalyvavimą skleidžiant naujas technologijas, nebūtų ginčijami;
41. primena, kad šiuo metu besivystančioms šalims skiriami su klimatu susiję finansiniai srautai didėja, tačiau padengia tik dalį (mažiau kaip 5 proc.) sumos, kurios, kaip numatoma, besivystančioms šalims reikėtų keletui dešimtmečių;
42. primygtinai tvirtina, kad Durbane reikia sukurti nuoseklią su klimato kaita susijusių finansinę struktūrą, ypač siekiant užtikrinti, kad netrūktų finansavimo po 2012 m.; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad reikia ir naujų išteklių (pvz., finansinių sandorių mokesčio, specialiosios skolinimo teisės suteikimo, rinkliavų už laivybą (oro transportą)), ir veiksmingų teikimo mechanizmų;
43. pritaria, jog būtų sukurtas išipareigojimų vykdymo mechanizmas siekiant užtikrinti, kad būtų veiksmingiau laikomasi išipareigojimų, susijusių su šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimu, finansais, technologijomis ir gebėjimų stiprinimu;

2011 m. lapkričio 16 d., trečiadienis

44. ragina paramos teikėjas pasižadėti skirti tam tikrą sumą lėšų Pasaulio aplinkos fondui papildyti ir remiantis šiuo fondu toliau skirti didelę pirmenybę Afrikos šalims ir skirti finansinius išteklius atsižvelgiant į šalių poreikius ir prioritetus;

45. ragina Komisiją ir ES valstybes nares tinkamai susieti TVT ir klimato kaitą, t. y. į projektus ir programas, kuriais siekiama TVT, ir į visas platesnes skurdo mažinimo strategijas ir vystymosi politikos priemones įtraukti klimato kaitos poveikio ir prisitaikymo prie jos klausimus; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją patobulinti savo finansinių ataskaitų teikimo priemonę, kad būtų lengviau atlikti ES išipareigojimų dėl klimato finansinę analizę ir labiau integruoti klimato klausimą į vystymosi politiką;

46. primena, kad, norint pasiekti pažeidžiamiausias bendruomenes, kurios stengiasi prisitaikyti prie klimato kaitos, ir padėti skurdžioms šalims priimti tvarias vystymosi strategijas, lemiamą reikšmę turi tik viešasis finansavimas; taip pat pabrėžia, kad Komisija ir valstybių narių vyriausybės turi užtikrinti, kad šis finansavimas papildytų esamus pagalbos tikslus, kaip nurodyta JTBBKKK 4 straipsnio 3 dalyje; ragina Komisiją laikantis 2007 m. gruodžio mėn. Balio veiksmų plano numatyti papildomo su klimatu susijusio finansavimo kriterijus, kuriuos būtų galima pamatuoti, už juos atsiskaityti ir patikrinti;

47. primena, kad pagal principą „teršėjas moka“ siekiama teigiamo poveikio mažinant taršą, tačiau jį sunku taikyti besivystančiose šalyse; taigi ragina atidžiau spręsti šį klausimą teikiant su klimato kaita susijusį finansavimą besivystančioms šalims;

48. ragina Pasaulio banką užtikrinti, kad jo portfelis būtų pažangus klimato požiūriu;

49. pabrėžia, kad reikėtų užtikrinti lyčių pusiausvyrą visuose sprendimuose dėl kovos su klimato kaita finansavimo priimančiuose organuose, įskaitant Ekologinio klimato fondo tarybą ir galimas žemesnio lygmens tarybas, atsakingas už konkrečius finansavimo skirsnius; pabrėžia, kad pilietinės visuomenės nariams, įskaitant lyčių lygybės organizacijų ir moterų grupių atstovus, turėtų būti suteikta galimybė aktyviai dalyvauti Ekologinio klimato fondo tarybos ir visų jos žemesnio lygmens tarybų veikloje;

50. pabrėžia, kad, plėtojant klimato kaitos poveikio mažinimo veiklą, būtina atsižvelgti į lyčių nelygybę galimybės naudotis ištekliais, įskaitant kreditus, mokymo paslaugas, informaciją ir technologijas, požiūriu; pažymi, kad prisitaikant prie klimato kaitos reikėtų sistemingai ir veiksmingai spręsti lyties požiūriu specifinio klimato kaitos poveikio energijos, vandens, apsirūpinimo maistu, žemės ūkio ir žuvininkystės, biologinės įvairovės ir ekosistemų paslaugų, sveikatos, pramonės, gyvenviečių, gaivalinių nelaimių valdymo bei konfliktų ir saugumo srityse klausimus;

Pokyčiai siekiant tvarios ekonomikos ir pramonės

51. pabrėžia, kad daugelis šalių sparčiai pereina prie naujos ekologiškos ekonomikos dėl įvairių priežasčių imdamos spręsti klimato apsaugos, išteklių trūkumo ir jų naudojimo efektyvumo, energetinio saugumo, inovacijų ir konkurencingumo klausimus; pažymi, kad, pvz., itin reikšmingos yra investavimo programos, skirtos perėjimui prie kitokio apsirūpinimo energija modelio tokiose šalyse, kaip JAV, Kinija ir Pietų Korėja; ragina Komisiją analizuoti tokias programas, taip pat įvertinti pagal programas numatytų siekių lygmenį ir riziką, kad ES galėtų prarasti vadovaujamą poziciją;

52. džiaugiasi šiais tarptautiniais poslinkiais ir dar kartą pakartoja, kad tarptautiniu mastu koordinuojami veiksmai padeda atitinkamiems sektoriams, visų pirma daug energijos vartojantiems sektoriams, spręsti anglies dioksido nutekėjimo problemas; ragina pasirašyti susitarimą, kuriuo tarptautiniu lygmeniu būtų užtikrintos vienodos sąlygos daug anglies dioksido išskiriančioms pramonės šakoms;

2011 m. lapkričio 16 d., trečiadienis

53. yra susirūpinęs, kad dėl finansų ir biudžeto krizės, nuo kurios kenčia dauguma pramoninių šalių, sumažėjo vyriausybės dėmesys tarptautinėms deryboms klimato kaitos klausimu Durbane; mano, kad ES pastangos pertvarkyti savo ekonomiką neturi silpnėti, pvz., siekiant išvengti darbo vietų, ypač ekologiškų darbo vietų, skaičiaus sumažėjimo, ir kad ES turi įtikinti savo partnerius visame pasaulyje, įskaitant Kiniją ir JAV, jog galima sumažinti išmetamų teršalų kiekį neprarandant konkurencingumo ir darbo vietų, ypač jei bus veikama bendrai;

54. pabrėžia, kad siekiant ilgalaikio tvaraus ekonomikos augimo būtina kuo greičiau parengti ir įgyvendinti holistinę žaliavų ir išteklių strategiją, susijusią su išteklių naudojimo efektyvumu visuose išsivysčiusių ir besivystančių šalių sektoriuose, ir ragina ES ir jos valstybes nares rodyti pavyzdį sprendžiant šį klausimą; ragina ES ir jos valstybes nares remti besivystančias šalis ir nacionaliniu, ir vietos lygmenimis, joms perduodant turimą tausios gavybos, veiksmingesnio išteklių naudojimo ir pakartotinio naudojimo bei perdirbimo patirtį;

55. mano, kad taikant sektorinį požiūrį, derinamą su visoje ekonomikoje taikoma didžiausio leidžiamo išmetamųjų teršalų kiekio nustatymo sistema, pramoninėse šalyse galima suderinti klimato srities priemones su konkurencingumu ir ekonominiu augimu; pabrėžia, kad pramoniniams išmetamiems teršalams svarbu taikyti bendrą horizontalųjį sektorinį modelį, nes tai suteiktų pridėtinės vertės, susijusios su tarptautinėmis derybomis ir Europos CO₂ kiekio mažinimo tikslais; tikisi, kad minėtasis modelis taip pat galėtų būti įtrauktas į tarptautinės klimato kaitos veiksmų po 2012 m. programą;

56. pabrėžia švarios plėtros mechanizmo svarbą Europos pramonei siekiant sumažinti išmetamųjų teršalų ir paspartinti technologijų perdavimą; primena, kad reikia reformuoti švarios plėtros mechanizmą ir reikalauja laikytis griežtų projektų kokybės reikalavimų siekiant užtikrinti aukštus tokių projektų standartus ir patikimumą, patikrinamą ir įgyvendinamą būdu dar labiau sumažinti išmetamųjų teršalų, nes tokiu būdu taip pat prisidedama prie tvaraus tokių šalių vystymosi; mano, kad ateityje švarios plėtros mechanizmas turėtų būti taikomas tik mažiausiai išsivysčiusioms šalims;

57. dar kartą tvirtina, kad pasaulinė anglies dioksido rinka būtų tvirtas pagrindas siekiant iš esmės sumažinti išmetamųjų teršalų ir sudaryti vienodas sąlygas pramonės įmonėms; ragina ES ir jos partneres artimiausioje ateityje rasti veiksmingiausią būdą ES apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos ir kitų su pasauline anglies dioksido rinka susijusių prekybos sistemų ryšiams skatinti, užtikrinant didesnę taršos mažinimo būdų įvairovę, geresnį rinkos mastą ir likvidumą, skaidrumą ir pagaliau veiksmingą išteklių paskirstymą;

Moksliniai tyrimai ir technologija

58. džiaugiasi Kankūne pasiektu susitarimu dėl Kankūno prisitaikymo prie klimato kaitos programos siekiant gerinti prisitaikymo prie klimato kaitos veiksmus, taip pat dėl technologijų mechanizmo sukūrimo, įskaitant Technologijų vykdomąjį komitetą ir Klimato technologijų centrą ir tinklą, siekiant gerinti technologijų plėtrą ir perdavimą ieškant tinkamos pusiausvyros tarp prisitaikymo prie klimato kaitos bei poveikio švelninimo ir intelektualinės nuosavybės teisių apsaugos tam, kad šis mechanizmas būtų visapusiškai veiksmingas;

59. pabrėžia, kad pažangių technologijų kūrimas ir diegimas yra itin svarbus kovojant su klimato kaita ir kartu įtikinant ES partnerius visame pasaulyje, jog galima sumažinti išmetamų teršalų kiekį neprarandant konkurencingumo ir darbo vietų; ragina prisiimti tarptautinį įsipareigojimą didinti mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros investicijas į atitinkamų sektorių pažangias technologijas; mano, jog labai svarbu, kad Europa rodytų pavyzdį numatydamą kur kas daugiau lėšų moksliniams tyrimams, susijusiems su klimatui žalos nedarantiomis ir efektyviai energiją naudojančiomis pramonės ir energetikos technologijomis, ir kad vykdant šios srities mokslinius tyrimus Europa turėtų glaudžiai bendradarbiauti su tarptautiniais partneriais, pvz., BRIC šalimis (Brazilija, Rusija, Indija ir Kinija) ir Jungtinėmis Amerikos Valstijomis;

2011 m. lapkričio 16 d., trečiadienis

60. mano, kad būtent inovacijos galėtų padėti išlaikyti visuotinio atšilimo lygį mažesnę kaip 2 °C, ir pažymi, kad inovacijas galima skatinti įvairiais būdais; ragina Komisiją įvertinti įvairias sistemas, skirtas pirmaujančioms verslo įmonėms, turinčioms skirtingus naujovių diegimo ir technologijų perdavimo ir perkėlimo pasaulio mastu gebėjimus, atlyginti;

61. pabrėžia, kad svarbu plėtoti glaudesnę Europos ir mažiausiai išsivysčiusių šalių bendradarbiavimą; todėl ragina Komisiją likus pakankamai laiko iki Durbano konferencijos pasiūlyti idėjų dėl bendrų mokslinių tyrimų alternatyvių energijos šaltinių srityje programų, taip pat idėjų, kaip ES galėtų skatinti išsivysčiusių ir besivystančių šalių, ypač Afrikos šalių, bendradarbiavimą įvairiuose pramonės sektoriuose;

62. ragina sukurti institucinę sistemą, kuri padėtų spręsti visus su technologijų kūrimu ir perdavimu susijusius klausimus, ypač daug dėmesio skiriant tinkamai technologijai, kuri kuriama ypač atsižvelgiant į aplinkos, etinius, kultūrinius, socialinius, politinius ir ekonominius bendruomenės, kuriai ji numatoma, aspektus; ragina kurti patentų fondus, kad skirtingiems subjektams, pvz., įmonėms, universitetams ar tyrimų institutams, priklausantiems patentais, kurie yra bendrame fonde, būtų leidžiama naudotis kitiems subjektams gamybos ar tolesnių tyrimų tikslais; taip pat ragina pripažinti besivystančių šalių teisę naudotis visomis Sutarties dėl intelektualinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba (TRIPS), lanksčiomis nuostatomis;

63. atkreipia dėmesį į didžiulį atsinaujinančiosios energijos potencialą daugelyje besivystančių šalių; ragina ES ir jos valstybes nares vykdyti atsinaujinančiosios energijos projektus besivystančiose šalyse, suteikiant galimybes naudotis technologijomis, praktine patirtimi ir investicijomis;

64. mano, kad norint deramai išspręsti šį klausimą reikia atlikti tinkamus migracijos, kuri vyksta dėl klimato kaitos, tyrimus;

Energija, energijos vartojimo ir išteklių naudojimo efektyvumas

65. apgailestauja, kad energijos taupymo galimybės tarptautiniu mastu ir ES nėra tinkamai išnaudojamos; pabrėžia, kad energijos taupymas suteikia galimybę sukurti darbo vietų, sutaupyti lėšų, užtikrinti energetinį saugumą ir konkurencingumą ir sumažinti išmetamųjų teršalų kiekį; ragina ES tarptautinėse derybose aptariant technologijų perdavimą, besivystančioms šalims skirtus vystymo planus ar finansinę pagalbą daugiau dėmesio skirti energijos taupymui;

66. mano, kad vykstant deryboms klimato kaitos klausimu nepaprastai svarbu, kad pramoninės šalys įvykdytų savo finansavimo įsipareigojimus, priimtus Kopenhagoje ir Kankūne; ragina sparčiai ir koordinuojant tarptautiniu mastu įgyvendinti Pitsburge vykusio G-20 aukščiausiojo lygio susitikimo tikslą – pamažu per vidutinės trukmės laikotarpį atsisakyti iškastiniam kurui skiriamų subsidijų, nes tai labai prisidėtų prie klimato apsaugos ir būtų itin aktualu šiomis valstybės biudžeto deficito daugelyje šalių sąlygomis;

67. atkreipia dėmesį į tai, kad visame pasaulyje apie 2 milijardai žmonių ir toliau neturi galimybės naudotis tvaria energija už priimtina kainą; pabrėžia, kad energetinio skurdo klausimas turi būti sprendžiamas atsižvelgiant į klimato politikos tikslus; pažymi, kad yra sukurtos energijos technologijos, tenkinančios ir pasaulinius aplinkos apsaugos, ir vietos plėtros poreikius;

68. mano, kad Europa turėtų remti Pietų Afrikos pastangas Afrikos šalims suteikti galimybę ieškoti partnerių ir finansavimo, kad galėtų investuoti į atsinaujinančius energijos išteklius ir ekologiškas technologijas;

2011 m. lapkričio 16 d., trečiadienis

Žemės naudojimo, žemės naudojimo paskirties keitimo ir miškininkystės veikla (LULUCF)

69. ragina Durbane susitarti dėl griežtų LULUCF taisyklių, pagal kurias būtų padidinti I priede išvardyti susitarimo šalių tikslai, siekiama sumažinti teršalų, susijusių su miškininkyste ir žemės naudojimu, kiekį, reikalaujama, kad I priede išvardytos šalys atsiskaitytų už padidėjusį teršalų, susijusių su LULUCF, kiekį, ir kurios atitiktų dabartinius susitarimo šalių įsipareigojimus saugoti ir stiprinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų absorbentus ir kaupiklius; ragina greita patikimos LULUCF atskaitomybės apibrėžti priemones, kad būtų pripažįstama nupjautos medienos gaminiuose akumuliuoto anglies dioksido vertė;

70. mano, kad žemės naudojimo, žemės naudojimo paskirties keitimo ir miškininkystės (LULUCF) atskaitos turi būti rengiamos remiantis konkrečiais istoriniais metais arba laikotarpiu ir taikomos laikantis Kioto protokolo ir konvencijos;

71. atsižvelgdamas į tai, ragina privalomai įtraukti miškotvarkos srityje išmetamus teršalus (jų šalinimą ir išleidimą) į šalių LULUCF taršos mažinimo įsipareigojimų po 2012 m. I priedą;

72. ragina Komisiją, valstybes nares ir visas konferencijos šalis dirbti Pagalbinėje mokslo ir technologijų konsultacijų institucijoje ir kituose tarptautiniuose forumuose, kad būtų pateikta nauja biomas pagrįsta JT miškų apibrėžtis, kurioje atsispindėtų dideli įvairių biologinių rūšių skirtumai ir skirtingų biomų anglies kiekio vertės, aiškiai atskiriant gamtinius miškus ir miškus, kuriuose dominuoja medžių monokultūros ir nevietinės rūšys;

73. susirūpinęs atkreipia dėmesį į energetikoje naudojamos biomasės anglies neutralumo prielaidą, kuri daro įtaką apskaitai pagal JT BKKK; ragina nustatyti naujas griežtesnes apskaitos taisykles, kurias taikant būtų galima nustatyti, kiek naudojant bioenerziją būtų mažiau išmetama šiltnamio efektą sukeliančių dujų;

74. ragina įsteigti fondą, iš kurio būtų apdovanojama ar paskatinama už išmetamųjų teršalų mažinimą tvariai valdant žemę, taip pat išsaugant miškus, tvariai tvarkant miškus, užkertant kelią miškų naikinimui, įveisiant miškus ir plėtojant tvarų žemės ūkį;

75. primena, kad, siekiant sumažinti naikinant miškus ir jiems nykstant išmetamų dujų kiekį, reikia pereiti nuo siauros procedūros, kai skaičiuojami su miškais susiję anglies dvideginio srautai, prie platesnio požiūrio, įskaitant tiesioginių ir netiesioginių miškų naikinimo veiksmų nustatymą remiantis konsultacijomis, panašiomis į konsultacijas, vykdomas pagal Savanorišką partnerystės susitarimą;

Dėl miškų naikinimo ir nykimo susidarančio išmetamųjų teršalų kiekio mažinimas

76. pripažįsta, kad reikia užtikrinti REDD+ ilgalaikio finansavimo priemonės reguliavimo aiškumą; ragina šalių konferenciją nustatyti mechanizmą siekiant toliau telkti finansavimą programai REDD+ iš viešųjų ir privačių šaltinių;

77. pabrėžia, kad per COP 17 konferenciją reikia imtis tolesnių veiksmų siekiant įgyvendinti programą REDD+ (dėl miškų naikinimo ir nykimo susidarančio išmetamųjų teršalų kiekio mažinimo programa) ir šalinti visus šioje srityje esančius trūkumus, ypač susijusius su ilgalaikio finansavimo ir patikimo ir skaidraus miškų stebėjimo sistemomis ir veiksmingu konsultavimusi su konferencijos šalimis, vietos tautomis ir vietos bendruomenėmis;

2011 m. lapkričio 16 d., trečiadienis

78. pabrėžia, kad priemonės REDD+ sukūrimas turėtų būti labai naudingas biologinei įvairovei ir pagrindinėms ekosistemų paslaugoms ne tik klimato kaitos švelninimo srityje ir turėtų padėti stiprinti nuo miško priklausomų žmonių, visų pirma vietos tautų ir vietos bendruomenių, teises ir gerinti jų gyvenimo sąlygas;

79. mano, kad REDD finansavimo mechanizmas turėtų būti taikomas atsižvelgiant į reikalavimus, susijusius su rezultatais, taip pat ir miškų valdymo, ir į Nagojos klimato kaitos konferencijoje (COP 10) priimtos Biologinės įvairovės konvencijos 2011 m. biologinės įvairovės veiksmų plane nustatytus tikslus;

80. pabrėžia, kad reikia paspartinti viešąjį rezultatais grindžiamos programos REDD+ veiksmų finansavimą ir atlyginti už miškų naikinimo mažinimą vadovaujantis nacionaliniais kriterijais, siekiant vėliausiai iki 2020 m. sustabdyti didelės apimties tropinių miškų naikinimą;

81. apgailestauja, kad finansuojant programą REDD remiamasi plačia miškų apibrėžtimi, kuri apima atskirai pasodintus nevietinių rūšių augalus; mano, kad dėl tokios apibrėžties lėšos gali būti nukreiptos ne į senus ir labai senus miškus, kuriems labai reikia apsaugos, ir ne į inovacijas, o į naujas komerciniu tikslu apšodintas plantacijas;

82. taip pat ragina ES užtikrinti, kad programa REDD+ apimtų apsaugos priemones, pagal kurias būtų užtikrinama, jog žmonių, gyvenančių miškuose, teisės nebūtų pažeidžiamos ir miškų nykimas būtų veiksmingai sustabdytas; ypač ragina, kad įgyvendinant REDD+ nebūtų pakenkta bet kokiai pažangai, kuri iki šiol buvo padaryta taikant FLEGT (ES veiksmų planą dėl miškų teisės aktų vykdymo, valdymo ir prekybos), visų pirma tokiais klausimais kaip miškų valdymas, paprotinių naudojimo teisių išaiškinimas ir pripažinimas;

Jūrų transportas ir tarptautinė aviacija

83. teigiamai vertina pažangą, kurią neseniai padarė Tarptautinė jūrų organizacija (TJO), pradėdama taikyti privalomas efektyvaus energijos naudojimo priemones tarptautinės laivybos srityje, tačiau pažymi, kad tokių priemonių taikymą galima laikyti tik pirmuoju žingsniu; ragina ES primygtinai raginti nustatyti ambicingus išmetamųjų teršalų mažinimo tikslus laivybos srityje siekiant paskatinti TJO imtis tolesnių reikiamų veiksmų siekiant nusistatyti visame pasaulyje privalomus jūrų transporto išmetamųjų teršalų kiekio mažinimo tikslus pagal Jungtinių Tautų bendrąją klimato kaitos konvenciją;

84. nori pažymėti, kad, nepaisant šių priemonių ir kadangi šios priemonės taikomos tik naujiems laivams, didėjant laivų eismui, daugės ir jūrų transporto išmetamųjų teršalų; taigi mano, kad atsižvelgiant į tai būtina primygtinai siūlyti naudoti alternatyvius būdus (pvz. anglies dioksido kainos nustatymą, papildomas technologines priemones, taikomas taip pat jau naudojamiems laivams);

85. ragina ES užtikrinti, kad tarptautiniame susitarime būtų visapusiškai atsižvelgta į aviacijos daromą poveikį nustatant aviacijai privalomus taršos mažinimo tikslus, ir primygtinai ragina visus dalyvius užtikrinti, kad šių tikslų įgyvendinimą paremtų vykdymo užtikrinimo struktūros; mano, kad reikia kuo skubiau spręsti šį klausimą, ir pritaria tam, jog aviacija būtų įtraukta į Europos prekybos taršos leidimais sistemą;

86. pritaria bendros, bet diferencijuotos atsakomybės principui ir pasisako už tai, kad būtų pradėtos taikyti tarptautinės priemonės kartu siekiant pasaulinių išmetamųjų teršalų kiekio sumažinimo tikslų ir siekiant pažaboti tarptautinės aviacijos ir jūrų transporto daromą poveikį klimato kaitai;

2011 m. lapkričio 16 d., trečiadienis

Europos Parlamento delegacija

87. laikosi nuomonės, kad ES delegacijai tenka labai svarbus vaidmuo derybose dėl klimato kaitos, taigi mano, jog nepriimtina, kad Europos Parlamento nariai negalėjo dalyvauti ES koordinatorių posėdžiuose per ankstesnes šalių konferencijas; tikisi, kad bent Europos Parlamento delegacijos pirmininkams bus leista dalyvauti ES koordinatorių posėdžiuose Durbane;

88. pažymi, kad pagal 2010 m. lapkričio mėn. Komisijos ir Europos Parlamento sudarytą pagrindų susitarimą Komisija privalo sudaryti palankias sąlygas tam, kad Parlamento nariai stebėtojų teisėmis galėtų dalyvauti Sąjungos delegacijose derantis dėl daugiašalių susitarimų; primena, kad pagal Lisabonos sutartį (SESV 218 straipsnis) Europos Parlamentas turi duoti pritarimą Sąjungos ir trečiųjų šalių arba tarptautinių organizacijų susitarimams;

89. primena JT BKKK šalims apie jų išpareigojimą skatinti kuo platesnį, taip pat ir nevyriausybinį organizacijų, dalyvavimą JT BKKK procese; ragina Tarptautinį vietos tautų forumą dalyvauti COP 17 derybose, kadangi tokioms tautoms ypač didelį poveikį turi klimato kaita ir prisitaikymas prie klimato kaitos;

*

* *

90. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams ir JT BKKK sekretariatui, prašydamas toliau perduoti šią rezoliuciją visoms Konvencijos šalims narėms, kurios nėra ES valstybės narės.

Vystymosi finansavimo ataskaita

P7_TA(2011)0505

2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl atskaitomybės už vystymosi finansavimą ataskaitos

(2013/C 153 E/11)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2000 m. rugsėjo 8 d. JT Tūkstantmečio deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 2009 m. rugsėjo 24–25 d. Pitsburge, 2009 m. balandžio 2 d. Londone, 2010 m. birželio 26–27 d. Toronte ir 2010 m. lapkričio 11–12 d. Seule vykusius G20 aukščiausiojo lygio susitikimus,
- atsižvelgdamas į 2009 m. liepos 8–10 d. L'Akviloje (Italija), 2011 m. gegužės 26–27 d. Dovilyje (Prancūzija) ir 2010 m. birželio 26 d. Muskokoje (Kanada) vykusius G8 aukščiausiojo lygio susitikimus,
- atsižvelgdamas į 2002 m. kovo 18–22 d. Monterėje (Meksika) ir į 2008 m. lapkričio 29 d. – gruodžio 2 d. Dohoje (Kataras) vykusiose Tarptautinėse vystymosi finansavimo konferencijose priimtus Monterėjaus konsensusą ir Dohos deklaraciją,
- atsižvelgdamas į Paryžiaus deklaraciją dėl pagalbos veiksmingumo ir Akros veiksmų darbotvarkę,
- atsižvelgdamas į Europos konsensusą dėl vystymosi ⁽¹⁾ ir ES elgesio kodeksą dėl papildomumo ir darbo pasidalijimo įgyvendinant vystymosi politiką ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OL C 46, 2006 2 24, p. 6.

⁽²⁾ Tarybos išvados 9558/2007, 2007 m. gegužės 15 d.